

FIGYELEM!

A Rimóci Újság előfizethető a
Polgármesteri Hivatalban és a terjesztőknél.
Ára: 1000.-Ft/év

SPORT

**A 2. fordulóra kezdődik
a megyei I. osztályú bajnokság**

**A rendkívüli időjárás miatt a bajnokság
végére halasztották
az első tavaszi fordulót**

**FELNŐTT CSAPATUNK
ÉRTÉKELÉSE AZ ŐSZI SZÉZONRÓL**

A csapat július 16-án kezdte meg a munkát, heti 2 edzés és egy előkészületi mérkőzés szerepel a programban. A bajnokság előtt a biztos bennmaradást tűzték ki célul, amitől sajnos kissé eltávolodtunk, de a kudarc ellenére pozitívumnak tartom, hogy sikerült egy olyan közösséget kialakítani, amelyre lehet építeni.

A bajnokságban a csapat változékony teljesítményt nyújtott. Jó mérkőzést játszottunk: Zagyvaróna, Nógrádmegyer, Szécsény, Romhány Nagybátony ellen. Ezekben a csapat bizonyította, hogy több van benne az ősszel nyújtott produkciójánál. De nem lehet szó nélkül elmenni a nagy vereséggel zárult Karancsberény, Szügy, Karancslapujtő, Berkenye, Palotás elleni mérkőzésekről. Ki lehet kapni mindenkitől, de tanulság, hogy nekünk mindenestre meg kell teremteni a legjobb esélyt a sikerre, illetve a tisztas helytállására.

A mérkőzésen a csapatrészek teljesítménye változékony volt. Egy-egy mérkőzésen voltak jó, de voltak lehangoló produkciók is. A védelemből Fábrián Róbert nyújtotta a legjobb eredményt. A középpályán Kelecsényi Gábor emelkedett ki. Először Vincze Benjamin nevét emelném ki. Ő lett a házi gólkirály. Ahhoz képest, hogy abszolút amatőrként futballoznak a fiúk, többsége 10-12 óras fizikai munka után sportol, edz, csak jól tudok mondani a hozzáállásról. Amikor estébe hajlóan 8 órakor tartottuk az edzéseket többségük ott volt s becsülettel odatette magát.

BENNMARADÁS A CÉL

A tavaszi szezonra január közepén kezdtük el a felkészülést, heti két edzéssel és előkészületi mérkőzéssel. Sikerült négy meghatározó játékost igazolni: Baráth Dezső és Tisztartó Lóránd Varsányból, Bablana Attila Szécsényből és Varga Zoltán Kórkáról.

TÖBB ÉRVEM IS VAN AZ ŐSZHÖZ KÉPEST A JOBB SZEREPLÉSRE.

Az első: Laczkó Péter ismét elkezdte az edzéseket.

A második: négy új játékosal erősödött csapatunk.

Végül a harmadik: a többi csapattal szemben, ahol mindig kítőnek balhék, mi valóságos hangyabolyt alkotunk. De tudjuk, esetleges jó szereplésünk sem garancia a bennmaradásra, ahhoz riválisaink számunkra kedvező eredményeire is szükség lenne. Előnyünk, hogy ellenlábásaink többsége hozzánk jön, így számításaim szerint közel kétszer annyi pontot kell szereznünk, mint amennyit gyűjtöttünk ősszel. Nem lesz könnyű, de bizom játékosaimban, hogy akarják a sikert, s ezért az edzéseken és a mérkőzéseken egyaránt mindent megtesznek. **Végezetül: szeretném megköszönni a csapat vezetésének, játékosainak, szponzorainak és szurkolóinak az eddigi segítséget, melyet a nehézségek ellenére önzetlenül nyújtottak.**

Rimóc SE felnőtt kerete:

Kapus: Baráth Dezső, Tózsér Viktor

Védők: Fábrián Róbert, Király Szabolcs, Szívós Imre, Varga Zoltán, Tisztartó Lóránd

Középpályások: Perzce Zoltán, Kelecsényi Zoltán, Csernák Szabolcs, Laczkó Péter, Bablana Attila, Bangó Norbert, Bangó Barna

Csatárok: Vincze Benjamin, Árva Róbert, Bangó Rómeó, Jusztin Bálint, Rácz Róbert.

S U L I B A J N O K S Á G**A 3. és a 6. OSZTÁLY
NYERTE A TAVASZ KUPÁT**

Március 7-én délután a sportcsarnokban TAVASZ KUPA néven teremlabdarúgó tornát rendeztünk az általános iskolások számára. A mérkőzések sportszerűek és változatosak voltak, főleg az alsós osztályokban.

EREDMÉNYEK - ALSÓSOK:

1. oszt. - 4. oszt.	0-6
2. oszt. - 3. oszt.	0-3
1. oszt. - 3. oszt.	0-8
2. oszt. - 4. oszt.	0-4
1. oszt. - 2. oszt.	0-1
3. oszt. - 4. oszt.	4-3

A győztes csapat tagja: Szép Cintia, Szép Máté, Kómúves Tamás, Laczkó Dániel, Kormány Dávid, Perzce Kristóf, Laczkó Lénárd, Oláh Bence.

Gólkirály: Oláh Bence 3. o.

Legjobb kapus: Bagoly Szabolcs 2. o.

EREDMÉNYEK - FELSŐSOK:

5. oszt. - 6. oszt.	0-6
7. oszt. - 8. oszt.	1-0
6. oszt. - 7. oszt.	3-0
5. oszt. - 8. oszt.	0-1
5. oszt. - 7. oszt.	3-4
8. oszt. - 6. oszt.	1-0

A győztes csapat tagjai: Beszkid Máté, Rácz Jenő, Csemer Rajmund, Csizmadia Bálint, Mócsány Richárd, Tóth Erik.

Gólkirály: Csemer Rajmund 6.

A legjobb kapus: Csizmadia Bálint 6. o.

Rimóci Újság

Független falusi lap.

Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc Község képviselő-testülete.

Felelős kiadó: Lórikné Kiss Ibolya

Szerkesztők: Beszkid János, Jusztin Péterné, Kiss János,

Lórik Sándor, Perze Balázsné, Vincze Attila,

Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczené Perze Gizella.

Készült a Bánszky és Társai Kft. nyomdájában,

a „RIMÓC KÖZSÉGÉRT” Alapítvány támogatásával.

Felelős vezető: Bánszky György

RIMÓCI ÚJSÁG

Ára: 100.-Ft

XII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP BŐJTÉLŐ HAVA 2006. FEBRUÁR

„A nőt meg kell választani, mert ő adja a férfi életének harmóniáját.”
(Gárdonyi Géza)

IDŐSEK TISZTELETÉRE

Farsang utolsó vasárnapján - már ötödik alkalommal - a 70 éveseket és az annál idősebbeket köszöntötték az Idősek Klubja dolgozói és az önkormányzat képviselőtestülete.

A szervezéssel járó nem kevés feladatot az Idősek Klubja dolgozói vállalták. Ők ezt a vasárnapot munkával töltötték: finom ételt főztek, terítették, ételt, italt szolgáltak fel sok-sok kedvességgel, szép szavak kíséretében.

Vincze Nikolett verses köszöntője után Beszkid Andor polgármester úr az önkormányzat képviselőtestülete nevében köszöntötte az időseket, mondta el a jókívánásait. Az idősek tiszteletére a Hagyományörző - és a Gyöngyösbokréta csoportok tagjai felvették a régi emlékeket visszahozó népviseleti ruháikat, és szebbnél-szebb népdalokat énekeltek. A népi táncot vendégeink a szécsényi táncosokkal járták. Sok tapsal jutalmaztuk táncukat és örültünk, hogy az egyik ügyes táncos Horváth István volt.

A tanuló ifjúság táncai már a mai korról szóltak: a középiskolások keringőt táncoltak új divatú, szép ruhákban, az általános iskolások is modern táncokat adtak elő. Nagyon ügyesek voltak, megérdemelték a sok tapsot!

Az idősek napjának vendége volt Nagy Andor képviselő úr is, aki köszöntötte a közösség idős lakóit. A köszöntők és a műsor után a jó hangulatról a Rimóci Rezesbanda gondoskodott.

Végül a szervezők ajándéka - csomaggal lepték meg a hazainduló időseket.

Szép délután volt. Köszönjük mindazoknak, akik sokat dolgoztak azért, hogy ezen a délutánon jól érezzük magunkat, és kicsit megfeledekezzünk a bajokról, gondokról.

Virág Vincéné

Petőfi Sándor:

**Ismét magyar lett
a magyar...**

*Ismét magyar lett a magyar,
Mert ekkor nem volt a',
Hogy is lett volna? szolga volt
S nem magyar, aki szolgál!*

*Ismét magyar lett a magyar,
Bilincset összetörte,
Mint ősszel a száraz levél,
Csörögve hull a földre!*

*Ismét magyar lett a magyar,
Kardot ragad kezébe,
Kardján a napsugár ragyog
S a bátorság szemébe!*

*Ismét magyar lett a magyar,
Lángol, piroslik arca,
Kitűzött zászló mindenik,
Amely jelt ad a harcra!*

*Ismét magyar lett a magyar,
Egy szív miljók keblében,
És dobbanása rémület
Az ellenség fülében!*

*Ismét magyar lett a magyar,
A sikra állt vitézül,
És a világ, a nagyvilág
Csodákat látni készül!*

*Ismét magyar lett a magyar,
S világ végéig az lesz,
Vagy iszonyúan és dicsőn
Mind, mind egy szálig elvesz!*

Pest, 1848. június

**AZ 1848-49-ES FORRADALOM
ÉS SZABADSÁGHARCRA VALÓ MEGEMLÉKEZÉS**

2006. március 14-én 17.30 órakor lesz

a KLUBKÖNYVTÁRBAN

MAJD KOSZORÚZÁS A PETŐFI SZOBORNÁL

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK PÁLYÁZATOKRÓL

Talán közismert tény, de nem elég hangsúlyozni: ahhoz, hogy bármilyen fejlesztést, elképzelést megvalósítsunk, biztosítani kell annak forrását, fedezetét, elő kell teremteni a szükséges anyagokat.

Ennek egyik - sok okból legcélszerűbb - módja pályázati kiírások állandó, szüntelen figyelemmel kísérése, és azokon való indulás, hogy a megálmodott, elképzelt fejlesztés a köz érdekében megvalósulhasson.

Ebben az évben - választási év lévén - rendkívül korán és dömpingszerűen jelentek meg a pályázati felhívások. Ezekre csak azok tudtak reagálni, és pályázatot beadni, akik jól előkészített, megtervezett (engedélyezett) fejlesztési elképzelésekkel, tervekkel rendelkeztek és álltak készen. Természetesen pályázni csak azon elképzelések meg-

valósítására tudunk, amelyekre pályázati felhívás jelenik meg. Így kerülhetett sor az alább felsorolt pályázatok beadására.

Településünk önkormányzata az elmúlt egy hónap alatt 9 önálló pályázatot nyújtott be, és egyet a Cserháti Falvak (13 település) nevében. Az utóbbi beadásában segítségünkre voltak Fáy Dániel, Terény polgármestere és Gécziné Kodák Erika bujái óvónő.

Az önkormányzatunk pályázatait saját dolgozóink készítették. Az érdemi munka jelentős részét Vincze Nikolett végezte rengeteg túlórával, hogy határidőre benyújthatóak legyenek a pályázatok, és így megteremtődjön az egyetlen esély a megvalósításukra.

A KÖVETKEZŐ PÁLYÁZATOK KERÜLTEK BENYÚJTÁSRA AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN:

A pályázat célja: Mire?	A pályázatot kiíró szervezet:	A fejlesztés összköltsége:	Az igényelt támogatás:
1. Sportöltöző építése	Nógrád Megyei Területfejlesztési Tanács	27.266.000 Ft	21.600.000 Ft
2. Szécsény-Rimóc összekötő út felújítása	Észak-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács	60.607.000 Ft	54.507.000 Ft
3. Petőfi út felújítása	Észak-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács	8.118.720 Ft	4.708.720 Ft
4. A Cserháti falvak turisztikai térképének kiadása	Észak-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács	2.226.000 Ft	2.000.000 Ft
5. A sportpálya világítására	Nemzeti Sporthivatal	7.225.169 Ft	4.827.847 Ft
6. A salakpálya leaszfaltozásával, kosár- és görpálya kialakítása	Nemzeti Sporthivatal	5.324.640 Ft	2.596.620 Ft
7. Az általános iskola szécsényi úti épületének fizikai akadálymentesítése	Fogyatékosok Esélye Közalapítvány	3.032.213 Ft	2.405.248 Ft
8. Projektor vetítővászonnal, digitális fényképezőgép és digitális kamera beszerzése	Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma	1.215.468 Ft	1.088.040 Ft
9. Könyvtárak uniós programjának támogatása	Miniszterelnöki Hivatal EU Kommunikációs Főosztály	160.000 Ft	160.000 Ft
10. 3 db számítógép a Művelődési Ház számára	Informatikai és Hírközlési Minisztérium, és a Puskás Tivadar Közalapítvány	3 db számítógép	3 db számítógép

A pályázatok beérkezéséről folyamatosan érkeznek a visszajelzések. A szakértői véleményezések után a legtöbb beadott pályázat ügyében döntés születik 2006.március végéig. Reményeink szerint a következő számunkban jó hírrel szolgálhatunk, és újabb fejlesztések valósulhatnak meg községünkben.

Beszkid Andor

2006. ÉV A VÁLASZTÁSOK ÉVE

2006. április 9-én és április 23-án országgyűlési képviselő választásra kerül sor az ország összes településén. A választásokkal kapcsolatos információkat a polgármesteri hivatalban a helyi választási iroda munkatársaitól lehet igényelni. A helyi választási iroda vezetője Lőríkné Kiss Ibolya, a választással kapcsolatos kérdésekre munkaidő alatt személyesen és telefonon a polgármesteri hivatal telefonszámain lehet érdeklődni. Aki Interneten szeretne információhoz jutni, az a rimoc@profiner.hu címen is érdeklődhet. Indokolt és sürgős esetben, hétvégén a helyi választási iroda vezetőjétől lehet személyesen információt kérni.

Lőríkné Kiss Ibolya HVI vezetője

**A helyi adók első félévi kamatmentes befizetés határideje:
2006. március 16.**

AZ SZJA 1 %-át fogadni tudó rimóci civil szervezetek:

„RIMÓC KÖZSÉGÉRT” ALAPÍTVÁNY

3177 Rimóc, István király út 15.
Elnök: Beszkid Andor
Adószám: 19162829-2-12
Bankszámlaszám: 11741062-20023429

„RIMÓCI MŰVÉSZETI OKTATÁSÉRT” ALAPÍTVÁNY

3177 Rimóc, Szécsényi út 4.
Elnök: Kiss Józsefné
Adószám: 18637991-1-12
Bankszámlaszám: 75700702-10710102

„EGÉSZSÉGES RIMÓCÉRT” ALAPÍTVÁNY

3177 Rimóc, István király út 15.
Elnök: Beszkid János
Adószám: 19162812-2-12
Bankszámlaszám: 11741062-20024705

RIMÓCI SPORTEGYESÜLET

3177 Rimóc, István király út 1.
Elnök: Beszkid Andor
Adószám: 19928502-1-12
Bankszámlaszám: 757-00702-17100126

„Az én falum” c. pályázat végső beadási határideje: 2006. április 15.

Akiért a harang szólt...

Kiss János
1942 - 2006.
Beke Józsefné
1956 - 2006.

Gólyahír:

Balázs Dorka -- 2006. 02. 13.
Kaluza Mónika és Balázs Csaba

Bangó Kevin -- 2006. 02. 14.
Bada Natasa és Bangó Csaba

Adjatok egy jobbik világot, kiálthatta az a kb. 250.000 magyar civil lakos, akiket 1944 őszétől marhavagonokban indítottak különböző szovjet munkatáborok felé. A „rendszerelváltás” után mégis miért maradtak el a hágai nemzetközi bíróság ítélezései? Amiről nem beszélünk, nem olvasunk az nem történt meg? Ha a szovjet gyilkosokat kiszolgáló Rákosit, Péter Gábort és még sok más talpnyaló pribéket a csendes feledés homályával takarni próbálják. Hagy idézzem Gyurcsány úr 2005-ös nyilatkozatát: „Nem engedem, hogy kisstílv viták tárgya legyen a tény: Magyarországot a szovjet csapatok a II. világháborúban felszabadították.”

Legalább az oktatásban ne tájékozatlanság félre a gyerekeinket. Hiszen a felnőttek nagy része tudja mit jelent ez a szó: leigázást, területi megszállást, elhurcolást, kilakoltatást, ideológiai agymosást. Mindezek tükrében minden év február 25-én emlékezünk a kommunizmus áldozataira.

Adjatok egy jobbik világot, mondhatja a ma embere is, mert bizony már elege van az ígéretésből, a négy év alatti világmegváltásból.

(Ezt megtette már helyettük más!) Mégis azt mondom, vegyék a fáradságot, ne sajnáljanak egy kis időt rászánni a saját sorsuk irányítására április 9-én, és igenis voksoljanak egy jobbik világra. Gyökereitől tűnjön el ez a velejéig korrupt, képmutató, a magyar gazdaságot és nemzeti

érzéseket szándékosan pusztító rendszer. Hiszen vannak alternatívák! Vannak még jó érzésű, lelkiismeretes magyar emberek, kik nem fogják engedni semmilyen áron sem (pl. a nevezet pusztulását, a másság felsőbbrendűségét vagy a kormány azon rendeletét, melynek értelmében 80%-kal felvettelt nyerjenek a felsőoktatási intézményekbe. Szerintem nagy a tét, hát van min elgondolkozni. Én magam és a hasonlóan gondolkodók illetve a felnövekvő nemzedék nevében követelem, hogy

**Adjatok egy jobbik világot
S akkor talán másképpen látok,
De adjatok! De hamar! (Ady Endre)**

V. A.

Lőrík Sándor - A FÉLELEM SÍRÁSA

HALÁLSEJTŐ

Tegnap éjjel álmomban,
Sütött a hold és táncoltam.
Hangom csuklott törötten,
Szellemelek jártak körömben.

Nyelvem alatt izzó parázs,
Három napig tart a varázs.
Féltem, arcom földbe fúrtam,
Hídegre verejtékben úsztam.

Vállamra üttek szellemlények,
Farkaszemet velük nézek.
Nem mondtak ők semmit talán,
Csak két szót súgtak: élet-halál.

ÜZENET

Isten üzenetet küldött!
Eddig elfelejtettem szólni.
De jobb, ha tudunk róla,
Globális felmelegedést pakolt a világra.

IDEGEN NAPOK

Idegen napok jönnek,
Lesnek rám, nagy kőszemekkel,
Eltaposnának iszonyú lábakkal,
Ha nem vigyáznék.

Hangok támadnak rám,
Arcok, kiket nem ismerek,
Idegen órákban félek,
Mert egyedül eltévedek.

NYOM NÉLKÜL

Fogcsikorgatva születünk
és rettegve halunk meg.
Ki az, aki képes kieszelni
ilyen kegyetlenséget?

Megragodom az alkalmat
és üzennék a teremtőnek:
A terved jól sikerült,
Ígérem, nyom nélkül eltűnök.

MEGTISZTULÁS

Megtisztulni végre.
Arra vágyom, hogy vihar
Tomboljon felettem és
Megszabadítson ettől a
Mocsoktól, aml elborít.

Egy olyan ítéletre, aml
Eltörli ezt az országot.
Ideje lenne már megtisztulni.
De félek, amíg élek,
Ez nem valósul meg.

MEGVÁLTOZÁS

Mindenben a legjobbat szeretem
És többet várok, mint amit kapok.
De körülöttem minden
megváltozott,
Mióta a nyár velem is találkozott.

ITT VOLT A FARSANG, ÁLLT A BÁL!

Mint minden évben, az idén is megtartottuk farsangi bálunkat. Már második évben - szakítva a hagyományokkal - saját iskolánkban, a Hunyadi úti iskolában tartottuk a farsangot. Kevés gyerek öltött jelmezt, a főszerep a mulatozásé, táncé volt. Akik elfáradtak a nagy táncban, azok az osztályukban megterített asztaloknál pihenhettek és frissíthették fel magukat. A táncot egy kis meglepetés szakította félbe. A második kislányok közül néhányan táncbemutatóval lepték meg a bálózokat. Ugyancsak táncal készült a harmadikos és negyedikes lányokból álló csapat is. Mindkét produkció nagy sikert aratott, s nagy tapssal jutalmazta a lelkes közönség.

A délután elengedhetetlen része volt a tombolahúzás. Sok kisgyermek izgatottan leste a tomboláját, vajon megegyezik-e az ő száma a kihúzott számmal. Bizony, voltak szomorú arckifejezések is, de nagyon sokan boldogan vették át a megnyert ajándékot.

A tombola fődíját Erdélyi Ferencné - Erdélyi Anita édesanyja - ajánlotta fel, ami egy nagyon szép, s mint később kiderült nagyon finom torta volt. Köszönjük szépen kedvességét!

A tombola húzását még egy kis tánc követte, majd rendrakás után véget ért a délután.

Kipirulva, kifáradva - de méltóképpen elbúcsúztatva a farsangot - ballagtunk haza.

A község iskolájában idén február 17-én tartottuk szokásos farsangi bálunkat.

A gyerekeket egész héten lázban tartotta a gondolat, bár a szokásostól eltérően ebben az évben - a gyerekek körében végzett közvéleménykutatás eredményeképpen - a helyi klubkönyvtárban egyik osztály sem lépett fel.

A vidám mulatság délután 3 órakor kezdődött, a büfét szervező 8. osztály tanulói már fél órával a buli előtt sűrögtek-forogtak, készítették a szendvicseket, üdítőket. Üde színfoltja a rendezvénynek **Bartos Barbara által sütött igazán ízletes enniváló, a farsangi fánk.** Fenséges íze volt. Mire a felsősök megérkeztek, már készen állt minden a kikapcsolódáshoz. Mindenki szebbnél szebb, divatos ruhában, jó néhányan a farsangi hangulatnak megfelelő frizurában jelentek meg. A büfében rengeteg enniváló, innivaló, a

zenét szolgáltató számítógép és erősítő mellett napjaink slágereivel, külföldiekkel, magyar számokkal egyaránt. Szokás szerint a táncparkett jó ideig üresen tátongott, csak néhányan vették a bátorságot, hogy táncolni mer-

Fánkös farsang

jenek. Miután a büféből szinte az összes enniváló elfogyott - mosolyt csalt néhányunk arcára a padon ülő, szendvicset, fánkot majszoló gyereksereg - megjött a kedv a táncoláshoz is. Az alkalmi DJ-nk inkább az énekelhető, dallamos zenét részesítette előnyben, sokszor zengett az iskola a gyerekek énekétől. Remek hangulat kerekedett. A szokásos tombolahúzásra 17 óra táján került sor, még a buli ideje alatt is sokan vásároltak tombolát, a nyeremények

ígéretesek voltak. A húzás izgalma mindig átjárja az embert: nyerek..., talán most az enyémet húzzák..., nem, mégsem..., éppen mellette.... sokszor lehetett ezeket a megjegyzéseket hallani. Voltak azért bőven olyanok is, akiket Fortuna asszony a kegyeibe fogadott, sőt többszörösen is. Lehetett nyerni: fakanálkészletet, emlékkönyvet, kabalafigurát, és sok-sok kisebb-nagyobb ajándéktárgyat.

A tombolahúzás után megpihenve még egy utolsó óra következett, már senki sem üldögélt. Mosolygósan, örömmel élvezték a zenét, aminek a technika ördöge vetett véget: az erősítő fáradt bele a zenélésbe. Vidám, mosolygós, boldog gyerekek mentek hazafelé, valószínűleg jól aludtak, mert kellemesen elfáradtak az este folyamán.

Varsi Zsoltné

TORNASZÓ „RIMÓCI NYULAK” EGÉSZSÉGNEVELŐ PÁLYÁZAT

A Nemzeti Sporthivatal pályázatát hirdett közoktatási intézmények iskolai sportköreinek délutáni, órakon kívüli testmozgás - foglalkozások támogatására. A pályázat céljaként a sportolás megszerettetését, a rendszeres testmozgás igényének felkeltését, kialakítását és ezzel együtt az egészséges életmód népszerűsítését jelölte meg. A programban az alsó tagozatos tanulók foglalkoztatása, mozgatása illetve új kezdeményezésű sportkörök indítása élvezett előnyt.

Iskolánk is nyújtott be pályázatot erre a programra. Mi új kezdeményezésként a tornafoglalkozások indítását tervezzük - elsősorban az alsó tagozatos gyerekek számára - hiszen a tanórák keretében erre nagyon kevés számú óra áll rendelkezésre.

A felső tagozaton sikeres pályázat esetén rendszeres atlétizálásra nyílhat lehetőség.

Bízunk abban, hogy eredménnyel járunk ezen a pályázaton!

ÜNNEPI DIÁKUTAZTATÁS

Míg az előző pályázat a befogadás stádiumánál tart, addig a Rákóczi

Szövetség által meghirdetett pályázat esetében már sikerről számolhatunk be. A Rákóczi Szövetség - a pályázat kiírója - 1989-ben alakult társadalmi szervezet, mely folyamatosan szervez pl. táborokat, találkozókat stb.

Ennek keretében nyújt anyagi támogatást diákoknak, hogy szomszédos országok helyi magyar közössége által szervezett március 15-i ünnepségen részt vehessenek. Ez lehetővé teszi fiatalok számára a határon túli magyarság életének, kultúrájának közvetlenebb megismerését, és az ottani magyar iskolákkal a kapcsolatfelvételt.

Ebben az évben községünk diáksága lehetősége kapott arra - együtt

az önkormányzat delegáltjaival - hogy a szlovákiai Ipolyvarbón emlékezzenek az 1848 márciusi eseményekre.

Általános, középiskolás és felsőfokú tanulmányokat folytató fiatalok a tagjai a küldöttségnek.

A tervek szerint látogatást teszünk Szklabonyán a felújított és januárban átadott Mikszáth Kálmán Emlékházban, illetve Alsósztrégován Madách Imre szülőhelyén is.

A pályázaton az utazás teljes költségét nyertük el.

Kívánok a küldöttségnek hasznos, kapcsolatteremtő, élményekben gazdag szép napot!

Kiss Józsefné
ig. helyettes

A KÖZTARTOZÁSOKRÓL

Már több alkalommal olvashattak a Rimóci Újság hasábjain az önkormányzatot érintő adókról, azok megfizetésének módjáról, határidejéről.

Most ismét írok néhány mondatot az adókról, a személtáji díjról, mint közszolgáltatási díjról, illetve azoknak megfizetéséről.

2003. november 1-től a VGÜ Salgótarjáni Városgazdálkodási és Üzemeltetési Kft. szállítja el községünkben a települési szilárd hulladékot és a közszolgáltatási díjat is a kft szedi be. A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény rendelkezései értelmében, akik a közszolgáltatás díját nem fizetik meg, azok helyett a település önkormányzatának kell megtéríteni, a jegyzőnek pedig a hátralékot adók módjára kell behajtania.

A szolgáltató negyedévente küldi meg a hivatal számára a hátralékosok listáját és sajnos ezen a listán néhány kivételtől eltekintve, szinte mindig ugyanazok a nevek szerepelnek. Az előfordul, hogy valaki éppen elfeledkezett a befizetéséről, de a döntő többség egyáltalán nem szándékozik a közszolgáltatási díjat befizetni. Tudomásul kell vennünk, a törvény alapja a "szennyező fizet" elv!

Sajnos a személtáji díjának emelkedésében a notórius nem fizetők felszólításainak postaköltsége jelentős arányban szerepel.

Ha tovább nézzük az önkormányzati adókat, a helyzet még rosszabb. Úgy látszik némelyeknél sikk az adót eltitkolni, a kivetett adót nem fizetni. Ezek az emberek nem a hivatalon, a képviselő-testületen "állnak bosszút" (bár igaz, hogy többlet-

munkát okoznak, és energiát kölnek le), ők saját közösségük ellen és persze nem utolsósorban a jogszabályok ellen is vételenek. Jóllehet, ők azok, akik mindennel elégedetlenek, de saját maguk nem tesznek semmit a közösségükért, a községért.

Az adatvédelmi törvény rendelkezései miatt nem lehet nyilvánosságra hozni az adósok névsorát, de ha láthatná a neveket a község minden tagja, biztosan sokan felháborodnának.

Többféle "feledékeny ember" szerepelne a névsorban. Előfordulnának rajta "munkanélküliek", sőt néhány köztisztviselő is. Szép számmal akadnak olyanok is, akik csak az állam által biztosított segélyt várják, sőt esetenként követelik, ők maguk azonban kötelezettségeiket "nem szeretik" teljesíteni.

A községből részesedni mindenki szeret, beletenni a társadalom, évezredek óta a közadakozásból befolyt összeg a társadalom, a község bevételébe, a társadalmi újraelosztás eszköze, amelyből finanszírozzák többek között az oktatási, egészségügyi és szociális ellátó rendszert, a nyugdíjakat stb.

Mára már olyan alapvető emberi tulajdonságok, mint a kötelesség, a becsület, a jóindulat, az igazbarátság, a tolerancia sokaknál elhalványul, előtérbe helyezik a pénz mindenek föléltetését, a hazugságot, a betyárbeccsületet és még több negatív tulajdonságot.

Érdemes lenne a fentiekben elgondolkodni és a gerendát a saját szemünkben is észrevenni.

Lőrincné Kiss Ibolya jegyző

KIVONAT

Rimóc Község Önkormányzati Képviselőtestületének 1/2006 (II.10.) rendelete az Önkormányzat 2006. évi költségvetéséről
Rimóc Község Önkormányzatának Képviselőtestülete az államháztartásról szóló - többször módosított - 1992. évi XXXVIII. tv. 65 §. (1) bekezdésének felhatalmazása alapján az alábbi rendeletet alkotja:

1. § Rimóc Község Önkormányzata az 2006 évi összbevételeit: 357.650 e Ft összegben állapítja meg, ezen belül:

a./ Intézmények működési bevételeit:	11750 e Ft
b./ Helyi adók:	5050 e Ft
c./ pótlék, birság	550 e Ft
d./ Átengedett egyéb központi adók	65658 e Ft
e./ Hely. szabálysértési bírság	250 e Ft
f./ Lakbér bevétel	330 e Ft
g./ Egyéb sajátos bevétel:	100 e Ft
h./ Felhalmozási, és tőke jellegű bevétel:	180 e Ft
i./ Önk. költségvetési támogatása	126719 e Ft
j./ Működésre átvett pénzeszköz	11200 e Ft
k./ Felhalmozásra átvett pe.	97000 e Ft
l./ Kamatmentes kölcsöntörlesztés	220 e Ft
m./ Hitelfelvétel működésre	14180 e Ft
n./ Hitelfelvétel (likviditási)	15650 e Ft
o./ Előző évi pénzmaradvány	8813 e Ft
összegeggel az 1. sz. kimutatás részletezettsége szerint jóváhagyja.	

2. § Rimóc Község Önkormányzata a 2006. évi összkidadásait 357.650 e Ft összegben állapítja meg, ezen belül:

a./ Személyi juttatások:	127850 e Ft
b./ Munkaadókat terhelő járulékokat:	40700 e Ft
c./ Készletbeszerzés:	20100 e Ft
d./ Kommunikációs szolgáltatások:	3630 e Ft
e./ Szolgáltatások	17800 e Ft
f./ ÁFA	6870 e Ft
g./ Kiküldetés, reprezentáció	2600 e Ft
h./ Egyéb dologi	150 e Ft
i./ Szellemi tevékenység költsége	1500 e Ft
j./ Egyéb folyó kiadások:	1900 e Ft
k./ Ellátottak pénzbeli juttatásai	820 e Ft
l./ Felújítás:	96742 e Ft
m./ Beruházások:	15900 e Ft
n./ Működési célú pe. átadása	4180 e Ft
o./ Felhalmozási célú pe.	1500 e Ft
p./ Önk. által folyósított ellátások	14550 e Ft
r./ Hiteltörlesztés (felhalmozás célú)	336 e Ft
s./ Államháztartási tartalék	322e Ft
t./ Felhal. kölcsön lakosságnak	200 e Ft
összegeggel az 2. és 3. sz. kimutatás részletezettsége szerint jóváhagyja.	

A RIMÓCI TEMPLOM ÉS PLÉBÁNIA TÖRTÉNETE II.

A TÖRÖK KOR

Bosits István (1926-1989) emlékére

írta: Benkó Péter

Magyarország fővárosát, Budát 1541-ben foglalták el a törökök. Ettől az évtől kezdve kis híján 145 évig török hadak háborgatták Nógrád vármegye lakosságát is, Rimócot is beleértve. 1546-ban már a budai török pasa íratta össze és adóztatta meg Rimóc népét is. Ez az adóösszeírás az első olyan irat, amely felsorolja falunk felnőtt férfi lakosságát. 15 család-ban 28 felnőtt korú férfi élt ekkor Rimócon. Ez az irat beszámol községünk lelkipásztoráról is, kit Miklósnak hívtak. 1548-ban 11 népes, 9 szegény, 2 bírói és 9 elpusztult portát írtak össze immáron a királyi adóösszeírók. 1559-ben a budai pasa ismét összeírta az uralma alá tartozó községeket. Ebben megjegyzik, hogy az 1546-ban összeírt "Miklós pap", valamint "Petri diák" megszökött. Az 1562-ben készült összeírás nem tartalmaz plébánost. Az 1590-es években Szécsényt, Hollóköt és más nógrádi várakat visszavettek a töröktől. Ezekben az években Nógrád megye területén is a protestantizmus kezdett teret hódítani. Szécsénybe a ferencesek nem is tértek vissza ekkor. A megye köznemessége kivétel nélkül protestáns vallású lett. A falvak, köztük Rimóc ekkori hitéletére nincsenek adataink. 1609-ben Rimóc lakatlan puszta. 1613-14-ben ismét az adózó helyek között szerepelt községünk, s egészen 1663-ig viszonylag békés időszak következett. 1634-ben Nógrád vármegye Esztergomi érsekség alá eső területén mindössze 5 plébános és 4 licenciátus volt. Rimóccal kapcsolatban nincs adatunk ebből az évből. Az ekkorra már visszatért szécsényi ferencesek járták be ez idő tájt a megyét. 1663-ban ismét törökök foglalják el a községünkhöz közel eső várakat, s erre a második török uralomra esik Rimóc teljes elnéptelenedése. 1666-tól 1668-ig Rimóc plébánosa Farkas István volt. 1674-ben még készül egy egyházlátogatási jegyzőkönyv, mely igen fontos forrásértékkel bír, ezért szó szerint közlöm:

"Rimóc

Nemesek faluja. Van egy plébániatemploma Szent Miklós püspök tiszteletére. Van egy boltozatos sekrestyéje és szentélye. Volt valaha a templomban három oltár, de Rákóczi katonái (1. Rákóczi Ferenc 1670. évi felkeléséről van szó.) lerombolták. Most egy romos leányegyház, de a misekönyvön és a hordozható oltáron kívül minden felszerelése megvan a misék celebrálásához. Van négy terítő, két és fél rőf vászon (népiesen Bálya vaszon), hat kendő, három terítő a szószéken, két durvább kendő, egy zászló, amely 16 tallért ér, két harang. A lélekszám 219 fő.

Az egyház jövedelme

Az egyháznak van összesen tizenhárom rétje, amelyeket részben kaszálnak, részben bérbé adnak az egyház javára. Van jónéhány, szám szerint húsz szántóföldje, amelyek azonban nem szolgálnak az egyház hasznára, mivel kamatra szétosztják azokat húsz kila gabonáért, de igen gyakran kevesebbet fizetnek érte.

Meg kell jegyezni, hogy a Sipeken lakó nemes Balázs Gergely néhány rimóci rétet a törököktől elszántott, és a török uralom alatt a rimóci egyháztól elvett. Mindezek után egy hamis értesülés miatt a törökök hat tallért követeltek a rimóci-aktól, akik már hat vagy hét éve nem merték lekaszálni azokat a réteket és ebből igen nagy káruk keletkezett. Miután én ezt az ügyet meghallottam, magam elé hívtam az érintetteket, hosszasan tárgyaltam velük, majd megvizsgálva a kötelezvényeket, mivel az egyháznak, ahogy fentebb már

említettem mindebből nagy kára származott, elmondtam örökösének Balázs Mihálynak, hogy jogos úton a vármegyei alispán előtt fogom visszakövetelni mindazt az összeget a kamatokkal együtt, amely ez alatt a tizenhét év alatt felgyülemlett, amelyet több mint száz forintra számoltunk ki. Ezt hallva Balázs Mihály alázatosan kért engem, hogy vegyem figyelembe a zavaros időket, amelyek ekkor voltak és vegyem számításba ezt a lehetőséget is. Meghallgatva kívánságát, végül 50 magyar forintban állapotunk meg azzal a feltétellel, hogy azt Szent György napjáig kifizeti, ha nem, a dupláját kell fizetnie. Ebbe ő beleegyezett és az alábbi elismervényt adta róla:

"Én Balas Mihaly, Sipeken Lakozó Nemes Személy Adom tudtara mindeneknek ez Levelemnek rendében, Hogy az mint az én Istenben el nyugot Attyam, Nemes Balás Gergely az Töröknek az Rimoczy Egyház Rétet be adta, az kitől az Török Hat Tallért minden Esztendőben adóul vett, az igéreti szerént hogy Complanalya, megh Halvan nem Complanalta, az alta Rimoczy Egyházis sok karokat vett Tizenkét Esztendőtől foghva. Azért ezen karokat consideralvan Nemzetes és Tisztelendő Sleger György Uram, Almady Apatur, és Neograd Varmegyének Fő Esperesse s Visitatora, mindannyi Esztendők elfolyása alat Interessevel egygyött, azon Rétnek jüvedelmét plenarie meghakarta Igaz ut Szerént raytam venni, Látvan azirt ő Kegyelme igaz kívanságát, magam Lökét sem akarván megh Szeiteni, Kérvén Ő kegyelmét, hogy tekéntené mind szegénységünköt, mind az Háboru üdőt az ki következet vala azokban az Esztendőkben, Condescendallyon ő kegyelme, sok Törökedésemet latvan s magamiban való Szállásomatt réá allott hogy adgyam megh plenarie az Eötven forintott egyszer is maszoris ez Jüvé Szent György napra, mellyetis megh igértém ő Kegyelmenek, hogy megh adom, Sőt ha megh adni nem akarnék, tehát ő kegyelme, vagy más a ki minde perpatvár nélkül Duplomot vehessen raytam, maga delegatus vice-esperesse altal, vagy más Plenipotenciáris altal, Hozzáadván azt is, hogy per omnes modos azon lészek, hogy ad pristinum usum Ecclesiae vissza szerezhessem, és vagy birom vagy nem, az Ecclesiara mindenkor egy egy Tallért adok quottannis. Melynek nagyob bizonságáért adta ezen Leveletem. Ezen alól megh Irt becsöletes Személyek előtt. Kiadatott Divényben, 1674. szeptember 27-én. Felülírott Balas Mihály P.H. Elöttem Vrancsics György, divényi provizor P.H. Elöttem Vincernassy György, nógrádi alesperes P.H."

Nagy valószínűséggel az 1674-ben említett templom még az Árpád-korban felépített templom volt. Nógrád megyében ebben az időben mindössze 20 pap működött. Rimóc ebben az időben nem rendelkezett pappal, viszont egy "licenciátus" segítette a hívek ellátását. Csáby Mátyásnak hívták. A háborúk, valamint az 1684-86 közötti pestisjárvány miatt a Szécsényi járás 53 faluját 1686-ban "totaliter deserta", azaz teljesen letarolt állapotban találták. Az emberek menekültek, ahová csak tudtak. Az 1688-as egyházlátogatási jegyzőkönyvben már csak azt jegyzik fel, hogy lerombolt a falu, s a templom le van égve.

1695 után Rimócon is megindul az élet, plébánost is kap a falu 1700-ban Gunda János személyében, de ezekről az időkről a következő Rimóci Újságban olvashatnak. Köszönetemet fejezem ki Galcsik Zsolt levéltárosnak az 1674-es canonica visitatio fordításának átengedéséért.

FIZETETT HIRDETÉSEK

FIZETETT HIRDETÉSEK

Smelkó István

3170 Szécsény,
Rákóczi út 79.
(MDF Városi Iroda)
h-p: 14-18h

Tel.: 32/371-809,
06-20/934-6871

Nógrád megye
3. választókerület
Szécsény

Magyar
Demokrata
Fórum

Tisztelt Választópolgárok!

Köszönöm, hogy ajánlószelvényeikkel támogattak, és lehetővé tették, hogy képviselőjelölt lehettem.

Sokan kérdezik tőlem, hogy milyen eséllyel indul egy kis párt, az MDF miért próbálja megtartani önálló arculatát?

Azért, mert hiszem, hogy 1990-ben nem ilyen kettéosztott Magyarországra szavaztunk, nem két nagy párt mézes-madzag politikáját választottuk. Nem szeretném, ha a Parlamentben csak

egy párt, egy akarat diktálna. Mindig ez ellen küzdöttünk. Minden tisztességes véleménynek helyt kell adni és ezért kellene a keresztény-konzervatív értékrendet őrző Magyar Demokrata Fórum képviselői is.

Négy év alatt megláthatjuk, hová vezet az egymásra licitálás. Most megint kezdődik ugyanez. Felelősen gondolkodó jelölt, nem vehet részt ebben a jól csengő, de teljesíthetetlen ígértőmegben.

En azokra a felelős gondolkodású szavazókra számítok, akik normális, korrupciómentes, Magyarországon akarnak élni itthon.

Önök adják számomra az igazi esélyt.

A vidéken élőknek ugyanolyan joguk van a jobb életminőségre, a művelődésre, a kultúrára, mint a városiaknak. Ezt elérni óriási munka.

Kérem, hogy április 9-én szavazzon rám és a Magyar Demokrata Fórumra, hogy az MDF képviselőjeként az Országgyűlésben mindannyiunk javára tudjam ezeket a gondolatokat valóra váltani.

Dr. Nagy Andor képviselőjelölt (Fidesz-KDNP)

A 2004. évi szécsényi időközi választásokon szerzett képviselői mandátumot Dr. Nagy Andor. Megválasztása után az Országgyűlés jegyzője, majd a Parlament Környezetvédelmi Bizottságának a tagja lett. A képviselő, bár a fővárosban él, sokat tartózkodik a választókerületében. Ahogy ismerősei fogalmaznak: nem az a fontos, hol kel és fekszik a képviselő, hanem az: mit tett és mit fog tenni az itt élőkért.

"Országgyűlési képviselőként sok szeretetet, támogatást, biztatást kaptam, amit igyekeztem és igyekszem meghálálni. Tanultam Németországban, Amerikában, Orbán Viktor kabinetfőnökeként sokfelé jártam a világban. A szívem közepét mégis Szécsény, Hollókő, Etes, Litke, Szanda, Rimóc és a környék többi falva tölti ki. Szeretem ezt a tájat, és a palóc embereket is. Az itt lakó emberek megérdemelnék, hogy ugyanolyan esélyeket kapjanak, mint az ország más tájain élők. Elmaradott térség ez, munkanélküliséggel terhelve, ahol a föld már régen nem jelenti a biztos megélhetést. Éppen ezért változásra van szükség! Legfontosabb kérdés térségünk számára a munkahelyteremtés. Ha az ember nem tud dolgozni, nem lesz pénze és tartása sem. Az elmúlt 4 évben sorra szüntek meg - a nem is olyan régen még nagy kapacitással dolgozó - üzemek. Elengedhetetlen, hogy a befektetők számára vonzóvá tegyük ezt a gyönyörű cserhádi tájegységet, ahol az emberek szeretnek és akarnak is dolgozni. Másik kiemelten fontos feladat a turizmussal kapcsolatos. Hollókőre Rimócra és Ipolytarnócra támaszkodva maradandót kell alkotni e téren, amely munkahelyeket is teremthet az emberek számára. A közutak állapotának javítása, fejlesztése nélkül a térség nem tud továbblépni. E téren rengeteg hiányosság található, és ezt mindenki tapasztalja... Az elmúlt egy évben igyekeztem sok mindent tenni, de ellenzékben nehezebb bármit elérni, mint kormánypárti képviselőként. Most azok szavazatára is számítok, akik azt szeretnék, hogy Magyarország miniszterelnökét 2006-ban Orbán Viktornak hívják. Ha újabb 4 évre bizalmat kapok, meg is fogom szolgálni azt."

Arra a kérdésre, hogy mi a legfontosabb dolog számára a következőket felelte a képviselőjelölt: "A sok munka közepette feleségem és két kislányom szeretete, ragaszkodása újra és újra figyelmeztet: a család a legfontosabb a világom."

FIZETETT HIRDETÉSEK

FIZETETT HIRDETÉSEK

Idősek Napja - 2006. február 26.

Ez év farsang vasárnapján 5. alkalommal lett megrendezve az Idősek Napja. Az Idősek Klubjának dolgozói 233 meghívót vittek ki személyesen a községünkben élő 70 éven felüli embereknek. Bár nekem csak a műsor megszervezése volt a feladat, édesanyámtól folyamatosan hallottam, hol tart az előkészület. Tőle tudom, hogy mennyien várták már ezt a napot, készültek rá, s milyen örömmel fogadták a meghívást. Elmonda, hogy ez az az alkalom, amikor olyan idős embereket is felkeresnek, akiknek nem hordják az ebédet, de még sokszor ők is családtagként néztek rájuk, és mondták el gondjaikat-bajaikat a gondozónőknek.

Erre az alkalomra a legtöbb szülő, nagyszülő, szőlő a gyermekének, unokájának, hogy szeretne elmenni az ünnepségre, s sokukat így családjukhoz hozott el aznap délután. Most utólag hallottam viszont, hogy több idős azért nem ment el - bár szeretett volna - mert nem tudott mivel. Ők az ünnepség utáni napokban még jobban várták a dolgozókat, mint általában, és kérték a gondozónőket, hogy meséljék el, kik voltak, milyen volt, hogy, s mint történt az ünnepségen. "Tudod milyen nehéz elmesélni egy 80 éves bácsinak, hogy milyen volt, amikor az még a sportszarnokot sem látta belülről?" - mondta édesanyám az egyik nap - "De azt mondta ez az ember, hogy ha megéri a következő Idősek napját, ő is szeretne valahogy eljutni rá."

Reméljük, tényleg találkozunk vele jövőre, és találunk megoldást, miként jussanak el ezek az idősök is a rendezvényre.

A műsor vasárnap délután 3-kor kezdődött, de a szervezés már sokkal előbb elindult. Virág Istvánné, az Idősek Klubja vezetője elmonda, hogy sokat gondolkodtak rajta, milyen ajándékkal lepjék meg az idősöket, mit főzzenek nekik. Az ebéd végül gombás szelet volt tésztával, az ajándék pedig egy háromrészes műanyag ételhordó, amiben konyharuha, konzervek, keksz és egy kis édesség volt elrejtve. Az ünnepségen 110 idős vett részt, de a csomagot minden 70 éven felüli megkapta a napokban.

Érdekes volt látni, amikor a dolgozók osztották a hazaindulóknak a kis ajándékot. Mindenkinek elmondták, hogy az ételhordóban meglepetés van, s többen is megkérdezték, hogy az ételest, mikor kell visszaadni. Édesanyám elmonda, hogy az ünnepség utáni héten, volt, aki két étellel várta őket a kapuban. A meghatottság, a hála, ami az öreg nének, bácsik arcából áradt, mindenkinek sokat jelentett. Én is csak álltam az ajtóban, fényképezőgéppel megpróbáltam megörökíteni ezt a pillanatot, de azt hiszem, hogy ezt át kell élni.

A hazaindulóknak osztják a csomagot.

Talán azért volt nagy hatással rám ez a nap, mert én először vettem részt Idősek Napján. Még csak gyülekeztek az öregek 3 óra előtt, amikor megérkeztek az én nagyszüleim. Mamámat és a két papámat is helytel kínáltuk, s a szívem összeszorult, amikor nagyszüleim szemében láttam a könnyeket. Aztán elkezdődött a műsor, s én közben is őket figyeltem. Néztam az arcukat, a mosolyukat, hogy mikor sügnak össze, megpróbáltam kitalálni, most éppen mit súghatott mamám papáméknak.

Műsor közben szinte minden vendég mosolygott.

Helyi és vendég fiatalok zenével, énekkel, táncokkal készültek az idősöknek. Mindenki nagy sikert aratott. Horváth István, aki barátaival együtt néptáncot lépett fel, elmonda, hogy sokan megszólították őket a műsor után. Azt mondta, hogy az egyik idős, már szinte sírt, amikor így szólt hozzá: "Úgyes vagy fiam, olyan vagy, mint nagyapád volt!"

Az ebéd után a helyi hagyományörző csoportok műsorát láthatták. Többek szemében ekkor is könnyek voltak. Egy bácsi elmonda, hogy a régi énekekről az ő fiatalága jutott eszébe, hogy milyen volt az, amikor még ő is ezt a nótát énekelte.

Aztán a Rezesbanda játszott még egy kicsit, amire többen is táncra perdültek.

Köszönet az önkormányzatnak, hogy anyagilag támogatja egy ilyen nap rendezését, a szervezőknek a munkát és a kitartást, a szereplőknek a fellépést, s végül mindazoknak az idősöknek a megjelenést, akik eljöttek, s akik mosolyukkal, szavaikkal a mi szemünkbe csaltak könnyeket.

Többször hallottam aznap délután a szervezők szájából, hogy értük érdemes csinálni! Reméljük egyszer azt az Idősek Napját is megérjük majd, amikor hagyományörzőink elfelejtve a régi sérelmeket, tiszta szívvel, együtt fellépve, ellenségeskedés nélkül, még több ember szeméből csálnak majd elő könnyeket.

S hogy zárult végülis ez a nap? Teli élményekkel, vidáman segítettem még leszedni az asztalokat. Egy pillanatig irigyletem is az Idősek klubja dolgozóit, hogy ők minden nap ilyen emberekkel találkoznak. Megértettem, hogy az idősök már megbecsülik az élet minden pillanatát, értékelik az együtt töltött időt, a törődést, a jó szót. Megpróbálják szeretetükkel ezt meghálálni, s talán mindenkinek ez ad energiát, erőt az életben. Eszembe jutottak polgármester úr szavai, aki a köszöntőjében megkérte az idősöket, adjanak át mindent, amit csak tudnak a fiataloknak, mert amit elmulasztunk tőlük megtanulni, azt az életben már senki nem tudja pótolni.

Vincze Nikolett

Jusztin Péter a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Magyar-történelem szakos hallgatója 2005-ben a Magyar Ösztöndíj Bizottság által kiírt pályázaton három hónapos külföldi tanulmányutat nyert Rómába. Az ott eltöltött időről, tapasztalatairól, kutatásairól számol be újságunk hasábjain.

Rimóctól Rómáig

Egy-két századdal ezelőtt, mikor messzi volt még a messzi, hisz a közlekedés még bajos volt, a Rómások - merthogy így nevezték a zarándokokat - útja hónapokat vett igénybe. A középkorban meg egyenesen Romzug - római hadjárat - néven emlegették ezt a merész vállalkozást. Valamikor hosszú, több éves készülődés előzte meg az utazást, papírokat kellett beszerezni, testileg, lelkileg felkészülni az útra. Ha ugyan ma, a "gépkorszakban" az utazás nem is tart már olyan sokáig, azért a készülődés nekem is hosszú, majd egy éves volt. Tanáraink kettőnköt választottak ki az egyetemről, akik már némi írástani és latinbeli jártasságot szereztek, hogy pályázzuk meg a Magyar Ösztöndíj Bizottság hosszú tanulmányútra szóló ösztöndíját. Be is adtuk a pályázatot, és pozitív eredmény reményében megkezdtuk a felkészülést. Egyrészt olyan írás- és szövegtípusokat olvastunk, amilyennel kint is foglalkozni fogunk, másrészt német és angol könyveket néztünk át, amik a Vatikáni Titkos Levéltár és a Vatikáni Apostoli Könyvtár szerkezetét, felépítését írta el. Hiszen aki ebbe a régi és igen bonyolult szerkezetű intézménybe készül, annak érdekében, hogy ha mással nem, legalább az alapfogalmakkal tisztában legyen, ismernie kell az alapokat. Felkészülés közben ért minket a pályázat sikerének híre, ami nem lepett meg minket, hiszen ilyen útra felnőtt kutatók közül is igen kevesen vállalkoznak - évente talán kevesebb, mint tíz - nem hogy egyetemisták.

Kitűztük az indulás napját: október elseje. Az előtte való hónap azonban igen fárasztónak bizonyult még: beiratkozás az egyetemre, egy erdélyi konferencia, ahol a rimóci Nagyhétről tartottam előadást és felkészülés az utazásra. Természetesen - amiként egykor a Rómások - nekem is különféle papírokat kellett beszereznem: egészségügyi papírok, egy római intézmény fogadónylatkozata és ami a legfontosabb: az ajánlólevél, ami a mi menlevelünk volt a Vatikánban.

Magyarországtól a Szent Mihály napi matutíniummal, a virrasztó imaórával búcsúztattak. Szent Mihály - aki a Rómába zarándokló egyik védőszentje - ünnepének előestéjén tartottuk meg, mintegy harmincan a Margitszigeti Szent Mihály kápolnában, amit - mit ad Isten - annak idején Balás János atya újított fel.

Október elsején indult a gépem. Az egész család elkísért a repülőtérre. Nagyon sok minden kavargott bennem, hiszen annyi minden új állt előttem: életemben először ültem repülőgépen, idegen földre, idegen nép közé utaztam, tanáraink elvárásainak meg kellett felelnem, munkám izgalmasnak ígérkezett. Ilyen és hasonló gondolatok foglalkoztattak, mikor felszálltam a gépre. Elkezdődött: a gép elindult, egyre gyorsabban haladt, majd egyszer csak a felhők felé emelkedtünk. Majd egy óráig tartott az út: először felhők közt haladtunk, majd pár perc erejéig végigtekintettünk a Dunántúlon. Nemsokára elértük a tengert, majd már Róma felett kezdünk ereszkedni.

Ki jutott legelőször eszembe, mikor leszálltunk, mikor végül is megérkeztem? István atya, Bosits István atya.

Régen, mikor még kicsi voltam, azt mondogattam neki, hogy eljutok Rómába: ő megígérte, hogy majd elvisz. A szomszédoknak mindig azt magyaráztam, hogy hogyan fogunk Rómába repülni. Most már harmadszor voltam Rómában, és harmadszor jutott eszembe: megígérte, hát meg is tette, nem egyszer, de már harmadszorra segített el az Örök Városba.

A reptéren hála Isten, már vártak bennünket, másként bajos lett volna betalálni nemhogy az Akadémiára, de a Városba is. Az igazgató tudta, hogy négyen jövünk azzal a géppel, s kijött élénk autóval, így nem kellett a csomagokkal sem cipekedni.

Megérkezünk, lepakoltunk és beledelendültünk az akadémiai, majd a római életbe is. Már aznap tartottunk egy kis városnézést, másnap pedig a vasárnapi mise után, amit minden vasárnap a San' Gregorio dei Muratoriban - a kőműves céh egykori templomában - hallgattam, "indulgentia-túrára" indultunk, azaz jó zarándokok módjára felkeresük a négy nagy bazilikát - Szent Mária, Falakon kívüli Szent Pál, Lateráni Szent János, Szent Péter -, ami a teljes búcsú elnyerésének feltétele. Azaz nem mise után rögtön, mert előbb átmentünk a Szent Péter térre, az Angelusra, a pápa vasárnap déli Úr Angyala imájára, ahol vasárnaponta adja áldását a rengeteg zarándokra.

Városnéző sétáinkat - többnyire azok voltak, mert a busz kiszámíthatatlanul közlekedik, s nagyon is lassan halad az állandó dugók miatt - többnyire délutánonként tettük meg, mikor a levéltárban végeztünk - jobban mondvá, mikor negyed kettőkor kitétek minket. Lehetetlen felsorolni is, merre jártunk: Róma tele van műemlékekkel, templomai meg sem lehet számolni - a mi utcánkban, a Via Giulián is hat templom volt, a környező utcákkal együtt pedig legalább húsz.

Hogy melyek voltak a legkedvesebbek? A Lateráni bazilika keresztelőkápolnája, ahol háromszor is voltam, és háromszori próbálkozásra sem sikerült az "éneklő kaput" megszólaltatni, mert a teremőrök gyorsabbak voltak a vártnál. Vagy a Sancti Quatuor Coronati, a Négy megkoronázott mártír temploma, ahol szintén háromszor voltam a gyönyörű, XIII.-századi falfestmények miatt, amik Nagy Konstantin legendáját ábrázolták. Legalább ennyiszor jártam meg az Eg oltárának lépcsőjét is, ahol a legenda szerint a Szűzanya, karján a Kis Jézussal jelent meg Augustus császárnak, hirdetőn, kinek kelljen ott oltárt állítania. Illetve természetesen a Gergely templom, ahová vasárnaponta misére jártam. Már csak azért is, mert két magyar pap is járt oda: egyik szubdiákonus volt az énekes misén - merthogy zsinat előtti, régi mise volt ez, latinul, az oltár felé mondvá, mint ahogy régen, 1965 előtt itt is végezték - a másikuk a főmise után magánmiséjét végezte, amin idő múltával, mikor valamelyest beletanultam, már én ministráltam.

Térjünk vissza azonban az elejére: vasárnap, majd hétfő. Az a nap, mikor nekünk be kellett lépniünk a Vatikánba és elkezdenni a munkát.

(Folytatjuk)

SZEMELVÉNYEK RIMÓC KÖZSÉG TÖRTÉNELMÉBŐL (A falu történelmének alakítói és tanúi)

Az elmúlt év december 15-én Diósjenői lakásukban láttak vendégül a község „régis tanítói közül: Horváth Sándor (1928) és neje Fialka Erzsébet (1930). Mind a ketten 1949-ben kerültek községünkbe tanítónak.

Sanyi bácsi 1949. május 20-án, Erzsike néni 1949. augusztus 8-án. Itt esküdtek örök hűséget egymásnak még az év december 26-án, a Rimóci templom történelmi falai között. A szertartást Greff Gyula plébános celebrálta.

A polgári esküvőt a mai „egészségház” helyén működő körjegyzőségen tartották, Zalán István jegyző és Kovács László segédjegyző és a tanúk jelenlétében.

A „fényes szelek” idején Rimócon alapítottak családot. Azóta gyermekeik a maguk útját járják. Sándor (1951) a közgazdaságtudományok doktora, s több könyv szerzője (pl. A létezés szeretete c. műve 2001 évben jelent meg) Györgyi (1955) Szófiában a Malév kirendeltség vezetője, férje bolgár, egyik leánya Lodonban él.

A volt rimóci tanár házaspárnak az életében községünk kitörölhetetlen emlékeket hagyott. Néhányat az emlékek közül beszélgetésünk során felfrissítettünk.

Igy... a tömeges általános iskolai oktatás a II. világháború befejezése után indul el községünkben. A faluban a múlt rendszer öröksége miatt, nem sok ember tudott írni-olvasni, így volt mit bepótolni a fényes szelek tanítóinak. 1948/49-ben 1 tanítóra 95 tanuló jutott, s 1 tanteremre 75 tanulóval kellett számolni. A tanítás - egészen az 1960-as évek végéig - délelőtt és délután is folyt. Az iskolában volt a hitoktatás is emberi szeretetben és katonás fegyelmel! Tudni kellett az előző órán feladott evangéliumi leckét, mert ellenkező esetben jött a körmös, ami sűrűn lett kiosztva az iskolai oktatás keretei között is.

Fel sem merült, hogy a szülő a tanító jogos fegyelmezését kétségbe vonja, aki a tudás megszerzésének göröngyös útján járó gyermekét megfegyelmezi.

A népviselet az iskolába járaskor is használatos volt, szinte kizárólag a lányoknál. Ebből voltak „nézeteltérések” a szülőkkel, amikor testnevelés órákon a lányoknak tornanadrágra kellett vetkőzni. A korábbi szokások, és tudatvilág ellenében kellett okos felvilágosító munkával meggyőzni a szülőket a mozgás ilyen szükségességéről.

Az iskolai oktatáshoz szervesen hozzá tartozott a Dolgozók Esti Iskolája, ahol 1949-től egészen az 1970-es évek végéig folyt „utóképzés”. Sok felnőtt szerezte meg a nyolc osztályt. Többen közülük ipari iskolában tanultak, de más munka melletti képzésben is

részt vettek. (1949 évben Percze István „Pubi” 60. évében járt, amikor a hetedik osztályba iratkozott. Akkor nagy bátorság kellett ennek a vállalásához!

Abban az időben - nem csak kocsmái körökben - az a mondas járta: „Tanulj tinó, ökörlész belőled!”

Az iskolai oktatás keretéhez tartozott a kisdobos és úttörő élet is, amely nem a politikai szellemisége miatt vonzotta a diákokat. A természet és egymás szeretetére nevelt: tiszteld és szeresd társaidat, ismerd meg környezetet és önmagadat, légy versenyben tette kész és céltudatos. (Érdemes ma is elolvasni a kisdobosok hat és az úttörők tizenkét pontját. A Tízparancsolat szellemisége tükröződik bennük.)

Emlékeztetek a számháborúk, akadályversenyek, szellemi vetélkedők, táncscoprtok, színjátások stb., amelyek a gyermekek szemszögéből nézve: rendszer függetlenek!

A tanulmányi versenyeken, vagy pl. a tűzoltó versenyen való részvétel, országos szintű elismerést hozott. (1962-ben országos tűzoltó versenyt nyert az általános iskola csapata, - fénykép őrizi emlékét - s azon a napon a Kossuth rádió déli híradójában szerepelt híradás a Rimóci tűzoltó csapat teljesítményéről. Vincze János „Bánat” (1928) volt a felkészítőjük, s Balázs Bertalan (Borka, Felcser) vezette a csapatot.

A győztes tűzoltó csapat

A szocializmus idején a tudás útján új szelek fűjdogáltak. Egyre többen tanultak tovább az általános iskolát végzettek közül, többen középiskolába jelentkeztek, de néhányan tanultak főiskolán és egyetemen is. (pl. „Bába” Antal fényképész, Virág Vince rendőrszkola, Percze József, Mócsány Sándor, Nagy Katalin, Szabó Gabriella, Kiss György, Virág Dezső... középiskolába ill. technikumba jártak.)

Az iskolai oktatás mellett, annak „irodalmi kiegészítője” volt a színjátszás. Emlékeztetek színdarab volt: Móricz Zsigmond: A falusi verebek c. színműve, amelynek próbái alatt Benkó János 22 évesen (1949-ben) váratlanul elhunyt. Emlékét az 1950-ben született, ma is köztünk élő Benkó János testesíti meg. A színjátásban az iskolásokkal együtt felnőt-

tek is szerepeltek. Jól működött a fiatal tanári karral megerősített néptáncscoprt is. A községi sportélet mozgatói is a fiatal tanári kar volt, sok lelkes kortársunkkal együtt.

Emlékeztetek esemény volt, Móricz Zsigmond: Sári bíró színművének élete, mert ennek próbái az 1956-os forradalmi események alatt is folytak, sőt sor került a bemutatásra is. A szereplők közül felsorolok néhányat: Juszti István (volt kocsmáros), Laczkó Ferenc (a Nemzeti Biz. Eln.) Kobela András (volt tanácselnök) Kiss István (volt suszter) Kuti Mária (volt rimóci tanító) Virág Vincéné Nagy Mária ma is aktív tanító!

Dolgozók esti iskolája

Az 1956-os forradalom községi előzményei és történései:

A világháború okozta nehézségek miatt drasztikus beszolgáltatásokra került sor. Az élet nehéz volt. A háborúban hősi halált halt hozzátartozók hiánya mély sebeket hagyott, pótolhatatlan veszteségükre nem volt magyarázat. A Don-kanyarnál - amely a Szovjetunió területén volt - sokan odavesztek.

Nem lehetett nyilvánvalóvá tenni, hogy milyen parancs alapján voltak ott harcolni, s miért nem tértek haza!

Sokan voltak több évig hadifogságban, s megismerték az orosz tél borzalma mellett a nélkülözések minden formáját is. Embertelen körülmények között éltek, kevesen tértek haza szeretteikhez, akik hazatértek sok-sok borzalomról tudtak számot adni. A múlt feloldozását (felejtését) az itthoni beszolgáltatások, kötelező békekölcsön-jegyzések, a beszolgáltatások során történt visszaélések, tovább feszítették az idegeket.

A nehézségek mellett, azokkal együtt folyt a mezőgazdálkodás az egyéni gazdaságokban, állatokat nevelték a családok, s egyre többen jártak ipari munkára is.

A tömegtájékoztató eszközök (rádió, újságok) „nem lepték el” a falut, de a községből kijáró dolgozók már több valós információval rendelkeztek a falun kívüli életéről.

Politikai nyomásra, 1949 évben megalakult a Kossuth TSZCS, amely „gyengéd erőszakal” bérbé vette a volt papi birtokot: a Pap-

tagját, valamint a Vancsópusztát összes földterületével. A kialakított bérleti díjat nem tudták fizetni, a gazdálkodásuk nem volt zökkenőmentes. Ennek ellenére, 1956-ban - a tagok összetartó ereje miatt - a kis TSZ vagyona nem került szétosztásra.

A községben élők szabadon jártak templomba, de a hatalmon lévő párt tagjai ezt nem teheték. A hitoktatás az iskolába járó gyerekek körében szinte teljes volt. Változás történt a tanári karon belül.

1956. augusztus 1-től Horváth Sándor lett a rimóci általános iskola igazgatója. Sok kiváló tanító mellett - köztük Virág Vincéné Nagy Mária, aki ma is köztünk él és neveli a gyerekeket - öt év után átvette az iskola irányítását s aktívan részt vett a község közéletében is. Akkoriban, 1950-ben alakult Tanácsok Végrehajtó Bizottsági ülésein az iskola igazgató állandó meghívott volt. A községi tanácselnöke: Golyán András, helyettes Kanyó Balázs „Licsko” (1922), aki egyben a Kossuth TSZCS elnöke is volt. A községi vb. titkár, Kiss Bertalan (Darida) volt, a párttitkári feladatokat Mócsány István (Szürke) látta el.

1956. október 23-27. között nem történt említésre méltó politikai esemény a faluban. Október 27-én lakodalom volt a faluban. (Vincze Sándor és Holecz Erzsébet) ahová megérkezett egy teherautóval néhány fegyveres idegen, haza jöttek a Budapesten és a pécsi uránbányában dolgozók is, akik híreket hoztak a budapesti forradalmi eseményekről. Néhány levegőbe való lövésen kívül más nem történt, mert a násznagy - Vincze János „Bánat” - kellően megvédte az érkezőket.

Másnap, október 28-án vasárnap, a nagymise befejeztével a „part felől” felvonulók érkeztek Nemzeti színű zászlókkal, rezes banda kísérettel énekelve, feliratokat hoztak magukkal. A felvonulók - egyesültek a templomból kijövőekkel - a Hősök terén rögtönzött népgyűlést tartottak. A gyűlés szónoka: Laczkó Ferenc volt, akit később a Nemzeti Bizottság elnökének választottak. A rövid, de kemény hangú beszéd után Horváth Sándor igazgató elszavalt a Nemzeti dalt: „Talpra magyar, hí a haza...” - írja, Petőfi Sándor forradalmi stílusában. Hangoskodások és bekiabálások is hangzottak a tömegből. A parti asszonyok között többen voltak tejes vödörrel a kezükben, akik azt mondták: „...tejet hoztunk a vödörbe, de vért viszünk vissza!”

Az indulatok megfékezésére Greff Gyula plébános minden embert keresztényi nyugalomra kért és intett. A szavának súlya volt! Nem voltak véres esetek.

A gyűlés után Laczkó Ferenc elnök és a Nemzeti Bizottság több tagja, így Percze Péter (Libor) Pásztor Ferenc (Kobi) Kobela István (Burnya) Szabó Balázs (Róka) Mócsány Béla (Gyurik) a tanácsházára mentek, ahol a tanácsi vezetőkkel elkerülték a kulcsokat, köztük az MHSZ fegyverszekerényének kulcsát. Valószínűleg a rokonai kapcsolatok miatt, tettelegességre nem került sor, a kulcsok a Nemzeti Bizottság kezébe kerültek. Első dolguk volt, hogy a hangszórón át nyugalomra inték a község lakóit, illetve gyűlést kezdeményeztek a fővárosban harcoló forradalmárok részére.

A gyűjtés megindult, amelyet Greff Gyula plébános úr is teljes szívvel támogatót. A gyűlés résztvevői közösen átmentek a volt kultúrházba, ahová a begyűjtött termények kerültek. Nem „kobozták szét” a terményeket, de ebből kaptak a Budapesti forradalmárok is.

A kis helyiségben volt a helyi pártiroda, annak ajtaját feltörték, a vörös zászlót szétépték, s néhány könyvet (Marx, Engels, Lenin, Rákosi...) szétdobáltak. Az MDP helyi tagjai közül, nem került sor tettelegességre, de fenyegetések voltak!

A községben élők közül Gonda Bertalan ÁVH őrnagy volt, neki nem a falubeliek miatt kellett elmenekülnie, őt más helyről keresték. A családját - leányait - inzultálások érték, de a rokonai összefogás itt is erősebb volt a politikai indulatoknál.

Fegyver ropogások, kocsmai verekedések voltak, de véres illetve halálos eset nem volt. Az egyházi élet teljes szabadságát élte, így a november 1-i misén az általános iskola a teljes tanári karral kivonult. Mivel a szentmisén nem volt kántor, ezért az orgonához az általános iskola egyik tanítója: Udvarhelyi Ferenc ült, s a szenténekeket Horváth Sándorné előnekelte. Felemelő volt a hangulat. (Erzsike néni középiskoláját az Újpesti apácáknál végezte)

A szentmise után Greff Gyula plébános úr mosolyogva megköszönte a kántorizálást, mert az úrfelmutatás alatt a gyertyafénykerülő dallamait játszották, de a Te deumot Percze Bertalan tanárral kiválóan énekeltek! (Berci bátyámnak e miatt később politikai gondjai is voltak.)

A községi élet a forradalmi események alatt is működött, kulturális eseményként fentebb említettem, hogy folytak a Sári bíró színdarab próbái, folyt az iskolai tanítás, de az ingázók nem mentek dolgozni. A salgótarjáni üzemek zöme nem termelt, az építőiparban sem dolgoztak. A közlekedési vállalatnál is részleges sztrájk volt! Az iskolai tanítás érdekében még a tanárok is az erdőn voltak fát szedni, mert nem volt mivel fűteni, a tantermek hidegek voltak. A szentmisék rendben folytak, a dolgozók esti iskolájának órái sem maradtak el.

A Sári bíró előadása - 1956

Fegyelmezett volt a község lakossága, ebben nagy szerepe volt Greff Gyula plébános úrnak, aki akkori „igazgató” lakásban összegyűlt fiatal tanítóit kart, saját jelenlétével védte a több hittanórát követelő „kissé kaptas” emberektől. Azt mondta: „Emberek, ezt bízzátok reám! A tanítóknak nem eshet bántódásuk!”

E sorok írója szemtanúja volt amikor november 4-én a tanácsháza előtt parkolt egy teherautó, rajtuk orosz fegyveres katonák, lábhoz tett fegyverrel. A parancsnok bement a

tanácsházára, ott volt egy ideig, s mivel incidens nem érte a katonai gépjárművet, nyugodtan eltávoztak. Mi gyerekek, a sarokról figyeltük, hogy mi történik ott.

Az információ gyűjtéskor tudtam meg, hogy az elnöki irodában tisztázták a politikai helyzetet, mivel a Kádár-beszéd után a kulcsok újra a vezetőkhez kerültek. A visszavételnél sem voltak véres események.

A forradalmi események megtorlása sem volt drasztikus. A „pufajkások” közül egy-két keményebb megnyilvánulás volt, harcosabban viselkedett: Pásztor Antal (Vas) Gonda János (Móko), de ezek is inkább többet lőttek a levegőbe csupán tekintélyszerzés miatt, ezt is akkor ha többet ittak a kelleténél.

Fontos szerepe volt a kisbíróknak. Kiss Mihály úgy tudta a rossz híreket is „találni”, mintha jók lennének. Sajátos humorérzéke volt. Hasonlóan közvélemény formáló volt a helyi postás is, a kocsmárossal együtt.

Nagyon emberséges cselekedet volt, hogy 1956 után védtek egymást az emberek. A megmozdulásokon résztvevők nem a kapitalizmust akarták, azt ismerték 1945 előtről. Jobb és biztonságosabb életet követeltek, a munka nagyobb becsületét: azt hogy a tisztességgel elvégzett munkából a családjával tisztességgel élhessen! Ez hiányzott az embereknek!

A község vezetői is a helyükön maradtak, a tanári karból sem küldtek el senkit. A községi Nemzeti Bizottság elnöke: Laczkó Ferenc egy vasárnap szentmise végén végig járta a stációkat, így vett búcsút a falutól. Ezen a szentmisén e sorok írója is ministrált, s a stációkon aktívan részt vettünk. (kb. 1962-ben)

A forradalmárok egy része ma is köztünk él, s megbecsült „nyugdijasai” a társadalomnak. Az egyházközség bölcs papja képviselte a nyugodt erőt, így a szó valódi értelmében nyomot hagyott községünkben. (32 évet töltött az egyházközség élén)

A forradalmárok közül, Mócsány Béla (Gyurik) s Balázs Sándor (Kusmer 1937) nem azért mentek Golyán Bertalan kocsmároshoz a vadászpuskáért, hogy öljenek, hanem azért, hogy mások esetleg nehegy „ember vadásszanak”! Hasonló okok miatt szerezte meg Vizoviczki Bertalan és Virág Vince (1938) az MHSZ fegyvereket. Azért, hogy ne legyen vérontás. Nem volt vérontás, talán a fentiek miatt, talán azért mert a község szellemi és politikai vezetőinek emberi tekintélye volt. A kiterjedt rokonai kapcsolatok is a békekesség felé terelték a politikát.

A Horváth házaspár családjával együtt 1965-ben elköltözött a községünkbe, Legéndre kerültek. Néhány év után Diósjenőn telepedtek le, ott építettek saját családi házat. Aktív életet élnek ma is, Sanyi bácsi a történelemtudományok doktora, az elmúlt évben is értségi bizottsági elnök volt, s rendszeresen publikál. Kétszeres anyandiplomás tanár. Erzsike néneinek napjainkban is tanítványai vannak, köztiszteletet élveznek Diósjenőn. Régi rimóci tanítványai közül kapcsolatot tartanak Juszti Ferenc amatőr futóval, s Feri 60. születésnapján futásán megátogatta és megajándékozta volt nevelőit. A korábbi években amatőr költőként írt verseit - véleményezésre - megküldte a tanárházaspárnak, akiktől biztatást kapott a versírásra.

Holecz Bertalan